

פנחס אשר יצא לפניו

הרב יחיאל מיכל מונדרוביץ', מרצה בכיר

משה רבינו פונה להקב"ה בבקשה, יפקד, ה' אלקי הרוחות לכל בשר, איש על העדה. אשר יצא לפניו ואשר יבא לפניו, ואשר יוציאם ואשר יביאם, ולא תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רעה. וכי חושב משה רבינו כי יטוש ה' את עמו? מה לו לבקש על כך, ומה כוונתו? מפסוקים הללו ניתן ללמוד **"דרישות התפקיד"** של מנהיג בישראל.

בספרים הק' מבואר, והיסוד בזוה"ק (שלהי בהעלותך, בפרשת ע' זקנים), כי משה רבינו הנהיג את העם בדרגה רוחנית גבוהה ("אוכלי המן"). כעת מעביר את הנהגת העם כשהם נמוכים יותר ("מבקשי בשר"). משה, באהבתו לעם, מעורר רצון הקב"ה, שיהיה המנהיג מותאם לדרגתם. כדברי רש"י "להלך כנגד רוחו של כל אחד ואחד", על המנהיג לרדת ולהנמיך עד למצב הדור, ומשם להעלותם. (אמליץ להתענג על דברי **המלבי"ם** ומְשָׁלוּ הנפלא שם בפרשה, שכיוון לנאמר בזוהר).

בבואנו להעלות ולשרטט 'קיום לדמותו של מנהיג', אין כוונתנו למנהיגי 'שרי אלפים', אשר מעניקים חמה בקומתם, כי מי אנו לתאר שיגם ושיחם. אנו נשוחח על 'שרי חמישים ועשרות', מלמדים ומחנכים, גבוהים ורמי"ם. כיצד נטיב להטיב את נרות - נשמות בני", ומה הדרך להנהיג, באופן שיהיו הקהל 'מונהגים', וילכו אַחֲרֵינוּ בס"ד.

שמעתי מאדם שנכח ושמע את דרשת **הגה"ק מצאנז קלויזנבורג זצ"ל** בשעה שיסד את הקריה הנאמנה בנתניה. בדרשתו חשף מהגיונו: הקהל, עם שרידי חרב, דוויי ה'מלחמה'. הפצעים טרם הגלידו. שבורים בגוף, ובעיקר בנפש. רבים גוערים בפליטים על ירידתם הרוחנית. מדוע גברים רבים מבני אנ"ש מגולחי זקן, ו'תורת אמך' ננטשת כי בנים רבים אינם בחינוך תורני. **האם הגערות נשמעות?** - לאחר נשימה המשיך - אני, **דרך אחרת עמי!** בניתי שיכון. אני מסייע למשפחות, יש דירות וחנויות, פרנסה וקהילתיות. בכך - הפטיר בלהט - ישובו כולם לדרך בית אבא!

הדרך לעליה רוחנית, עוברת, דרך רווחה גשמית. שמעתי בדרשה מפי **הרב דוד הלחמי ז"ל**, מתלמידיו הקרובים של פאר הדור **הג"ר מאיר שפירא מלובלין זצ"ל**, כי בתום תפילת נעילה, בה ירד הרב לפני התיבה והרעיד את הנשמות בעת נעילת שער, התחילו תיכף בתפילת ערבית. כשסיימו תפילת שמו"ע הבחינו כי הרב איננו בביהמ"ד. דימו כי נחלש

ממאמציו בתפילה ופנה לחדרו לפוש. לאחר התפילה והבדלה עברו הבחורים לחדר האוכל 'לשבור את הצום'. גילו את הרב עומד, כשהוא עדיין עטוף ב'קיטל' וטליתו, ומכין כְּדֵי קפה לבחורים! עמד הרב ומזג להם באבהיות טבעית. אָשֶׁר יֵצֵא לְפָנֵיהֶם! הוא הגבר הוקם עָל, קנה את נפש תלמידיו ב'קנין הגבהה' וינטלם וינשאם כל ימי עולם.

לפני כ-20 שנה סיפר בני הפעוט כי שכחנו בבוקר לְצַיְדוּ בפת-שחרית. "מה עשית?" שאלנו בדאגה. השיב "הרבי חלק עמי את הסנדוויץ' **טלו!**" הילד ראה שאנו מתפללים, והמשיך "זה היה עם אבוקדו ופרוסת עגבניה. אפילו שאני לא אוהב עגבניות, כשהרבי'ה נותן זה טעים!" אשרי הרב שככה לו! אין ספק שהוא קנה שביתה בלב תלמידיו **כאדם טוב ומטיב**. לא פלא שדמותו זכורה גם אחרי שנות דור. אָשֶׁר יוֹצֵיָאם מדאגותיהם וְאָשֶׁר יְבִיָאם לחיי תורה וקדושה!

מלמד הוא 'מפעל חסד' תמידי, בכל רגע ורגע הוא מעניק ומפזר חסדים טובים. חסדים בגוף, ובעיקר חסדים בנפש. חסד לאישיות כהצבת גבולות והנחיית סמכות. הוא מעמיד דרישות, ומעניק לתלמידיו תחושת מסוגלות להתקדם. מלמד טוב נוסך בילדים בטחון וגדלות, מלווה ומעודד כמו אב שמסיר את גלגלי-העזר מֵאֶפְנֵי-בְנוֹ ואומר "אתה מצליח! אל דאגה, בן-יקר, אני כאן, לְיָדְךָ!" **זה דימוי המנהיג לרועה צאן**. בחמלה ורחימאיות, בנחישות וברגישות.

רק כשעובדים מתוך אהבה ניתן להלך כנגד רוחו של כל אחד ואחד. לא התנשאות, לא התחשבנות, ולא גישה של 'קבלו דעתי'. כולם אהובים כולם ברורים! נשאלה שאלה בבי-מדרשא, במרכזי למידה בהם מעצבים את דמות המחנך, **"מיהו מלמד טוב"**? לאחר שלל הצעות שכללו ממעלותיו וסגולותיו, השיבו **"מלמד שהוא אדם טוב!"**

בהצלחה בעבודת הקודש!

יחיאל מיכל מונדרוביץ'

להארות והזמנות: 123ymm@gmail.com